

Nebylo-li možno dáti za pravdu stížnostem Karla Sch. a spol., Bedřicha K. a spol., Pražské úvěrní banky, B-ské továrny na kovové zboží a spol. a Suzetty W. v žádné ze sporných otázek dosud projednaných, nelze jim naproti tomu upřítí důvodnost, pokud vytýkají, že nař. rozhodnutí nedává náležitě odpovědi na námítky, kterými st-lé konkrétními tvrzeními a náměty jinakého řešení brojili proti účelnosti a vhodnosti rozšiřování ulic Vodičkovy, Palackého a 28. října a proti zřizování loubí v ulici posléze zmíněné.

Na námítky tyto odpověděl žal. úřad ve svém rozhodnutí takto: »Ostatní námítky opírají se toliko o důvody vhodnosti a účelnosti, které nebyly shledány tak přesvědčivými, aby k nim bylo lze přihlédnouti měrou větší, než se stalo. Stát. reg. komise vyhradila si však možnost při jednání o plánu celkovém dotčené námítky znovu uvážiti.«

Takto danou odpověď nelze však již podle vývodů svrchu ad I. v řízení o plánu přehledném podaných uznati za náležitě vyřízení námitek proti plánu vznesených, neboť v odpovědi té není ani slovem naznačeno, proč nebyly důvody uváděné st-li shledány tak přesvědčivými, aby k nim bylo lze přihlédnouti měrou větší, než se stalo, ani ve kterém směru a jak bylo námítkám těm snad vyhověno, kdyžtě stát. reg. komisí na vypracovaném plánu po vznesení námitek těch nebylo nic měněno.

Nedostatek odůvodnění nař. rozhodnutí v tomto bodu nejen ztížil obranu st-lům, ale zabránil také nss-u, aby spolehlivě přezkoumal, jednak zdali ohledy, pro které žal. úřad rozhodl se v odpor vzaté dispozice plánu potvrditi, jsou ještě v rámci §§ 1 a 2 zák. č. 88/20, jednak zdali výtky, které st-lé po stránce skutkové proti opatřením těm vznesli, byly při potvrzování plánu přehledného náležitě uváženy.

Č. 8508.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Slovensko): Jest od dávky osvobozen převod nemovitosti provedený dražbou za účelem zrušení spoluvlastnictví?

(Nález ze dne 19. března 1930 č. 4409.)

V ě c: Městská obec P. proti župnímu úřadu v Košicích o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Usnesením okr. soudu v P. z 11. května 1925 bylo podle § 182 zák. čl. LX:1881 z moci úřední nařízeno, aby vloženo bylo právo vlastnické Samuelovi Sch. na polovici nemovitosti č. kat. . . v P., náležející zemřelému Alexandru T., kterou uvedený v pozůstalostní záležitosti Alexandra T. vydražil. Plat. rozkazem z 27. ledna 1926 byla vyměřena dávka z převodu nemovitosti nastalého dražbou a plat. rozkaz

byl doručen právnímu zástupci dědiců po zemřelém Alexandru T. Odvolání z plat. rozkazu podané městské zastupitelstvo zamítlo. K odvolání dalším dospěl okr. úřad k právnímu názoru, že převod nemovitosti, který sloužil za základ výměry, obecné dávce z přírůstku ve smyslu § 3 stanov o dávce (III. dodatek k vl. nař. č. 143/22) nepodléhá a proto odvolání vyhověl a v odpor vzaté usnesení zastupitelstva města P., jakož i vyměření obecné dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti starostou města P. zrušil, poněvadž převod nemovitosti se stal na základě soudem provedené exekuční licitace. — — — Odvolání obce žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl. — — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Podle § 3 č. 2 dávkových pravidel jsou od dávky osvobozeny převody nucenou dražbou. Žal. úřad vychází z názoru, že v daném případě jde o takovou nucenou dražbu, kdežto st-lka zastává názor, že tomu tak není, ježto šlo prostě o zrušení spoluvlastnictví na žádost spoluvlastníků. Žal. úřad založil svůj úsudek, že jde o nucenou dražbu, na tom, že okr. soud nařídil dražbu exekuční a že dražba byla provedena s účinkem exekuční dražby.

Nss nemůže žal. úřadu přisvědčiti. Dle termínu dávkových pravidel nutno rozuměti nucenou dražbou také každou takovou dražbu, která se provádí na základě rozsudku vyslovujícího zrušení spoluvlastnictví a to podle předpisu exekučního řádu.

Žal. úřad sám dovolává se výroku okr. soudu v P., kterým na základě §§ 95 a 97 zák. čl. XVI:1894 na žádost spoludědiců knihovního vlastníka nařízena byla veř. dražba. Se žádostí tou podle spisů soudních souhlasili i ostatní interesenti. Nebyla tudíž dražba provedena na základě rozsudku, nýbrž na základě vzájemné dohody, takže schází již první předpoklad pro nucenou dražbu. Jestliže žal. úřad přes to dospěl k úsudku, že jde o nucenou dražbu, vycházel z názoru, že takovou dražbou jest již, pakliže dražba byla nařízena s účinky exekuční dražby.

Soudní spisy však pro to nepodávají podkladu, nýbrž jde z nich na jevo, že dražba byla nařízena shora cit. usnesením soudu na základě §§ 95 a 97 zák. čl. XVI:1894, tedy během pozůstalostního řízení za účelem zpeněžení nemovitostí do pozůstalosti patřících a posléze usnesením soudu z 2. března 1925 bez použití předpisu exek. řádu, provedena byla 22. dubna 1925 a to, jak v usnesení okr. soudu z 15. dubna 1923 uvedeno, jako dobrovolná dražba soudní. Ostatně nestačila by ona pouhá okolnost nařízení dražby s účinkem exekuční dražby, třeba by i pak dražba byla provedena s tímto účinkem, což však — jak uvedeno — v daném případě není, kdyžt dle znění § 204 ex. řádu (zák. čl. LX:1881) dražba taková nepřestávala by býti dobrovolnou.

Vycházel tudíž žal. úřad z nesprávného právního názoru o povaze dražby uvedené nemovitosti, a přiznal-li následkem toho převodu nastalému onou dražbou osvobození od dávky dle § 3 č. 2 dávk. pravidel, odporuje nař. rozhodnutí zákonu.